

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Historico-Juridicus De Præcedentia Controversa
Monachos Benedictinos Inter Et Canon. Regulares S.
Avgvstini**

Stolte, Benedict

Erfordia, 1730

VD18 1179271X

Præfatio Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64547)

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Q Vanquam non diffitendum,
dicentibus summis Ecclesiæ
Pontificibus, PIO IV. const. *Sedis
Apostolica*, & GREG. XIII. const.
Exposcit. "Lites & controversias"
de JURE PRÆCEDENDI in Ecclesiâ,
præsertim inter Religiosas personas
(quæ relictis vanitatibus, votum
suum in humilitatis spiritu DOMI-
NO, & DEO NOSTRO, qui se pro
nobis usque adeò humiliavit, ut
formam servi acciperet, persolve-
re profitentur) non modicum illi
præclaræ, Deoque præcipuè dile-
ctæ virtuti, quæ est humilitas, labem
infundere, populoque scandalum
generare; mali tamen istius au-
tho-

)

tho-

thores, & rei censendi sunt illi, qui forte suâ minimè contenti, inordinatè primos in Ecclesia ambiunt accubitus, aliosquè, se priores suò avitò PRÆCEDENDI JURE privare, sicquè ordinem turbare attentant, qui secundùm BALDVM, citatum à LANCELLOTO CORRADO in suo *templo omnium Judic. l. 2. c. 9.* tenentur actione injuriarum, quibus & potest, & debet de facto resisti. Tum quia nemo debet parvi pendere suum honorem; suadetur id *Proverb. c. 5. ne des alienis honorem tuum.* Honor enim & vita æquiparantur. *l. Justa Causa ff. de manum.* & honor est maximum bonorum *gl. V. honorem extrav. ad conditorem, de verb. signif. Arist. 4. Ethic.* Contendere autem de PRÆCEDENTIA sibi debitâ, est agere de Jure honoris *cap. 1. de major.* Tum, quia PRÆCEDENTIA est Jus & favor

favor

favor publicus, uti probat BORD.
Theatr. præcedent. n. 17. cui nemo
 renunciare potest, *cap. si diligenti 12.*
de foro compet. L. Jus publicum ff. de
pactis. Talis enim cessio inferret præ-
 iudicium toti ordini, cum tale jus
 non tam sit ipsorum Religiosorum,
 quàm totius Religionis, ideoquè
 procedere possit regula: *quod nemo*
potest cedere Juri alterius. PELLIZ.
tract. 8. de jure præced. n. 210. Tum
 etiam, quia PRÆCEDENTIA est res
 gravis momenti, dicentibus DD. &
 colligitur exinde, quia ejus privatio
 est pœna gravis, *cap. mandamus c. 19.*
quest. 3. & alterius PRÆCEDENTIÆ
 jus perturbans, propriam perdit, & in
 ultimum detruditur locum, *cap. fin.*
dist. 93. Ita PVTEVS l. 2. *decis. 449.*
l. 3. decis. 6. CARD. SERAPH. *decis. 22.*
n. 2. GONZAL *ad reg. 8.* CANCELL.
in procem. n. 30. apud GRATIAN.
 1041) 2 discept.

*discept. c. 845. initio, PEYRINVS de
 Pralato c. 1. q. 3. §. un. n. 152. SPE-
 RELVVS decis. 76. n. 2. BORD. Theatr.
 preced. n. 12. Tum denique, quia
 ratio ordinis hoc exigit, Religiones
 enim dicuntur Ordines Regulares,
 eò quod in illis omnia procedere de-
 beant ordinatim, PELLITZ. tract. 8.
 c. 17. Sect. 4. n. 209.*

Et non tantum laudabile est, &
 juri consonum, ut alter alteri præfe-
 ratur. *L. 1. §. 2. eod. ut dignitat.
 ordo serv. l. 12. L. leges 13. de erog.
 milit. annon. MENOCH. l. 2. consil. 126.
 initio. GRATIANVS cap. 845. n. 1.
 §. 2. sed etiam necessarium, quia
 sine ordine omnia confunduntur
*cap. pervenit. 39. II. q. 1. ubi nullus
 est ordo, ibi est chaos, & horror con-
 fusionis, omninò arcendus ab Eccle-
 siâ, utpote Castrorum acie ordinatâ,*
 ex*

ex diversis constante ordinum phalangibus ordinatim compositis.

Ista ordinum in GERMANIA subordinatio (si hæreticorum bella demas) perstabat immota, ac imperturbata, usque dum anno Domini 1673. è Ducali Campidonensi prælo prodiit opus de privilegiis Regularium, Authore D. VIRGINIO ALVISET, BISCONTINO MONACHO ORD. S. BENEDICTI in sacrâ Insulâ *Lerinensium* &c. jam olim in ITALIA impressum, ac approbatum PADVÆ à Commissario S. Fidei, & à Reformatoribus studii PATAVINI. Unicam in opere hoc suo cœterâ (ait EGGER. *Id. Ord. p. 1. Diss. 1. n. 3.*) ab ipsis etiam Adversariis laudatus, historiolum refert à Reverendissimo & Illustrissimo JOANNE PETRO CAMVTZ, Episcopo BELLICENSI in *lib. variet. historic.* conscriptam; hæc, quia lepidum

Rustici de *Canonicorum Regularium* vestitu Judicium continet, tam acriter pupugit præactæ Eximiæ Religionis nonneminem, ut in aliquâ concionum suarum Dedicatoriâ immoderatæ vindictæ studiô, in universum ordinem nostrum stylo factis intempestivô invaserit. Nec acquievit, sed in edito postea Commentario in Regulam s. AVGVSTINI, turbatâ inter utrumque Sanctissimum ordinem (quæ hætenus inconcussa steterat) pace, Martem accendit, classicum canit, hortatur suos ad præripiendam ubique BENEDICTINIS præcedentiam, cujus tamen jus (ait P. EGGER. l. c.) & possessionem BENEDICTINA RELIGIO hætenus quietam habuit.

Excitati istô Martis tonô, quantumvis irregulari *Regulares Canonici* & GERMANI & GALLI ad arma
 con-

convolabant; sed istorum impetus, agente D. MABILLON MONACHO BENEDICTINO, Congregationis s. MAURI per Decretum Regis christianissimi retusus, exhibetur in hoc tractatu C. 3. §. 4. n. 110. Illorum, sc. GERMANORVM conatus hactenus feliciter sunt elisi per Eximios DD. PP. FELICEM EGGER ORD. S. BENEDICTI, in Imperiali Monasterio PETRHVSIANO professum, SS. Theologiæ & Canonum Licentiatum, ejusdemque SS. Theologiæ quondam Professore &c. &c. Et CORBIANVM KHAMM, ad SS. VDALARICVM ET AFRAM AVGVSTÆ VINDELICORVM professum, SS. Theologiæ Professore &c. &c. Ast quoniam horum DD. opera per inferiorem SAXONIAM parcius sparsa, aut ad manus hujatum DD. *Canonicorum Regularium* non devenere,

aut istorum obduratus est oculus, pergunt hi nunc, ac aliàs unquam impetuosius, specialiter in congressibus Literariis præripere PRÆCEDENTIAM BENEDICTINIS quantumvis antiquioribus. Hinc meritò, uti BENEDICTIVS & *ego me* oppono, & illud repono NABOTHI 3. Reg. c. 21. v. 3. *propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi.* Si tacuero, certè sceleris arguendus, ob relictum ferè apud omnes contra BENEDICTINOS præjudicium, quia veritas, cùm minimè defensatur, opprimitur, & error, cui non resistitur, approbatur. *cap. error. dist. 83.* Nimirum jam concesserant hujates BENEDICTINI, pacis & charitatis ergò, ut sc. in Disputationibus secundum doctionis prioritatem & posterioritatem permixtìm recenserentur *DD. Canonorum Regularium* &

& BENEDICTINORVM Lectores, alii
 secundum professionis ætatem; sed
 quoniam hoc per annos aliquot ob-
 servatò ordine non contenti *DD.*
Canonici Regulares, fœdera rum-
 punt, & omninò præcedere con-
 tendunt, sibimet imputent ipsi, si
 nec hoc, nec illud *eis* modò con-
 cedatur, sed BENEDICTINI Jure suo
 plenissimè utantur.

Sanè observandum nunc BENE-
 DICTINIS, quod monet SALOMON
Eccles. c. 12. non statuas illum penes
te, nec sedeat ad dexteram tuam, ne
fortè conversus in locum tuum inqui-
rat Cathedram tuam. HUGO CAR-
 DINALIS per locum & Cathedram
 intelligit honorem & dignitatem,
 sive PRÆCEDENTIAM, quam pro se
 quisque servare debet, eam non pro-
 digendo. Unde & PELAGIVS
 Papa II. relatus *cap. nullus 4. dist 99.*

dicit: qui honorem indebitum al-
 teri infert, sibi debitum subtrahit.
 Et ipse COMMENTATOR in Reg.
 S. AVGVSTINI fol. 74. verè sic loqui-
 tur: PRÆCEDENTIA censenda est res
 & causa magni momenti --- ex his
 proin consecrarium est, peccare
 prælatum aut Communitatem, qui
 sibi patiuntur ab aliis injustè eripi
 PRÆCEDENTIAM & honorem de-
 bitum; si enim peccatum sit, inde-
 bitè alienare bona Religionis tem-
 poralia & materialia, quantò ma-
 jus erit, HONOREM, bonis omni-
 bus, & ipsâ etiam vitâ potio-
 rem prostituere? neque hic morari o-
 portet quosdam Religionum fun-
 gos, qui, sicuti otii & ignorantia
 sunt mancipia, ita postremis col-
 locari locis cupiunt ac merentur.
 Quam ipsam COMMENTATORIS
 Doctrinam magis sobriè sequemur

BENEDICTINI, nec eâ injuriosè, ad præripiendum aliis jus PRÆCEDENTIÆ, sed ad tuendum jus nostrum avitum utemur.

Peroptarem certè, motam non esse hanc controversiam hoc tempore, quò ipse Lectoris munere fungor, ne Jus ordinis in meâ indignâ personâ notoriè læsum per me reparari necessum esset, sicquè non cogerer ordini laudatissimo, mihiquè, à puero dilectissimo vel in speciem adversari. Sed vincit hunc affectum *super omnia vincens veritas*. 3. Esdræ c. 3. v. 12. stans pro Religione BENEDICTINA, propter quam reliqui patrem & Matrem, cuiquè adhærere me oportet fidelissimè.

Sed, quid dixi me adversari Ordini? protestor, non adversor Ordini *Canonicorum Regularium*, quem
sum-

summè deprædico & suspicio, sed
contradico illis, qui contra Ordinis
sui regulæ Caput X. lites excitant,
jus alienum turbando, nec enim or-
do extra ordinem saltare gestit, sed
ex eis, qui ordinis sunt, nonnulli or-
dine suo non contenti, aliorum or-
dinem invadendo, PRÆCEDENTIAM
quærunt extraordinariam, moti au-
thoritate & rationibus præcipuè su-
pra memorati Authoris COMMEN-
TARII in Reg. S. AVGVST. quas in
hoc meo Tractatulo enervare con-
tendo, quantumvis certè incursum
istorum odium, quod veritas pare-
re solet; „Credite mihi (ait GER-
„SON in epist. quâdam ad studentes)
„amarissima est veritas, sed nescio,
„quò pacto apud nullos amplius,
„quàm apud literatos, qui sapien-
„tes sunt in oculis suis, apud quos
„omnis vel admonitio charitativa,
vel

vel fraterna correctio contume-
 liosæ, vel vindicandæ deputatur in-
 juria. Quamvis & plurimum alio-
 rum aliquali indignationi prævi-
 deam, minimè me subtrahendum,
 est enim veritas (ait STELLA de
contempt. mund. p. 2. c. 60.) sicut
 aqua lustralis, quam omnes flagi-
 tant, sed, cum spargitur, quisque fa-
 ciem declinat. Sed, quid faciam?
 Veritas os referat, & invitam lin-
 guam conscium ad eloquendum
 pectus impellit; VERVM enim in-
 venire volumus, non tanquam ad-
 versarium aliquem convincere. s.
 HIERON. *adversus Lucifer. c. 7.* ve-
 ritas solis instar latere nescia, docen-
 te S. AVGVSTINO, nec reprehensio-
 nem timet, nec scandalum, nul-
 lus reprehensor formidandus est
 amatori veritatis; etenim aut ini-
 micus reprehensurus est, aut ami-
 cus?

„cus? si inimicus, ferendus est, ami-
„cus autem, si errat, docendus est
„& audiendus *L. 8. de Trinit.* Si
„autem de veritate scandalum su-
„mitur, utiliùs permittitur, nasci
„scandalum, quàm veritas relinqua-
„tur.“ *L. de arbitr.* Insuper juxta
EVNDEM *L. de agone CHRISTI:* „qui
„veritatem occultat, & qui prodit
„mendacium, uterque reus est; il-
„le, quia prodesse non vult, iste,
„quia nocere desiderat.“ Quibus
permotus, nolens, volens calamum
arripio, pro justâ Juris BENEDICTINI
defensione Tractatulum in publi-
cum profero, & SAXONIÆ nostræ
inferiori expono, quem rectè histo-
rico-Juridicum appello, multa enim
continet historica, & ipsum jus PRÆ-
CEDENTIÆ, quod tractat, ad jus per-
tinere, nemo ibit inficias. Author
hujus opellæ sum, vix aliter ac Archi-
tectus

tectus ædificii compacti ex lapidibus
 & lignis aliunde desumptis, unde nil,
 nisi constructio, per Deum, mea est,
 cœtera suis fideliter attribuo Au-
 thoribus, *benignum enim & plenum*
ingenui pudoris est, ait PLINIVS,
fateri, per quos profeceris. EVITO
 solerter illud scribendi cacoëthes,
 quô (ut ait P. COELESTINVS PLEY in
præf. sui cursûs philosophici) oble-
 ctari solent triobolares Critici, sed
 temperatâ cum necessitate mode-
 stiâ, nudè veritatem, nil contra
 mentem adfero, usus stylo simplici,
 quia *veritatis sermo simplex est.* Si
 quis tamen professione, vel affectu
Canonicis Regularibus addictus, me
 paulò acrius hîc & nunc locutum
 censeat, illius S. AVGVST. *ep. 147. ad*
 PROCVLIANVM meminert: „Si“
 FRATER EVODIVS (BENEDICTVS)“
 aliquantò pro suæ Communionis
 defen-

PRÆFATIO AD LECTOREM.

„defensione turbator, aliquid elatiùs
„animo commotiore dixisset, ætati
„hominis, & necessitati causæ oportet te ignoscere. Si quid in disputando pro fide suâ & charitate Ecclesiæ (*pro hereditario PRÆCEDENTIAE Jure, & ordinis sui charitate*) dixerit fortè ferventiùs, quàm TVA GRAVITAS nollet audire, non illa contumacia, sed fiducia nominanda est, quæ de superbo animo non processit.“ Sic fave & vale.

TRA-